

hed, saa troer jeg, at det, man kunde kalde det væsentlige og almindelige. Hensyn, er opnaaet saa godt, som det kan opnaaes, og at derimod en Vedtagelse af den spectielle Bestemmelse i § 1 maa betragtes som uheldig eller lidet ønskelig, og, skjøndt jeg har denne Mening, og derfor antager, at jeg, saafremt Udvalgets Forslag nu vedtages, ved 3die Behandling vil komme til at gaae ind paa en saadan Forandring, at dette væsentlige Punkt kan falde bort, saa kan jeg dog ikke sige, at disse Debatter, med alt det Nyttige og Gode, de forøvrigt kunne have havt, have været af den Betskæftheden, at jeg kunde ønske at faae dem gjentagne. Jeg maa derfor stemme for Justitsministerens Forslag.

Indenrigsministeren: Den næstfølgende Taler yttrede, at jeg skulde have erkjendt Rigsdagen juridisk berettiget til at knytte en hvilken som helst Betingelse til Bevillingerne; det har jeg ikke sagt; jeg har derimod sagt, at det var logisk rigtigt, og at der kunde være Betingelser, som kun vare Modaliteter af Lovens Gjenstand, og som kunde være fuldkommen beføiede, men at der ogsaa vare Betingelser, hvis Tilføielse var ubeføiet. Naturligvis har Ministeriet ei Magt til at hindre noget af Thingene i at føie enhver som helst Betingelse, det vil, til Bevillingen af Mandskab eller Bevillingen af Penge, men Regjeringen har at overveie med sig selv, om den Betingelse, der i det enkelte Tilfælde maatte være knyttet dertil, maa ansees at være Sagen uøvedkommende og, mulig efter Ministeriets Overbeviisning, et Overgreb, og derefter at rette sit Raad til Hs. Majestæt.

Rosenørn: Da jeg igaar forlod denne Sal, var det mig temmelig klart, at den Bestemmelse, Udvalget havde foreslaaet, neppe vilde blive endelig antaget af dette Thing. Det var mig paa den anden Side søieligt, at Thingets Medlemmer og Nationen i det Hele nærede, og maatte nære, et stærkt Ønske om, at det Formaal maatte opnaaes, som man syntes at have havt for Die ved Udvalgets Indstilling. Jeg søgte derfor at komme til Kundskab, om der ikke allerede var Bestemmelser, som vilde give os en Sikkerhed for, at ikke dansk udskrævet Mandskab blev anvendt til tydske For-

bundscontingent. Jeg var i denne Undersøgelse ikke synderligt heldig; jeg har maattet forviise mig om, at der efter de Bestemmelser, som nu gjælde, fra det tydske Forbunds Side ikke er Noget til Hinder i saa Henseende, saaledes som ogsaa er anført af den ærede Krigsminister. Derimod forekommer det mig — men jeg har ikke kunnet finde det —, at der engang er blevet givet den hollsteenske Stænderforsamling den Tilfikkering, at det tydske Forbundscontingent skulde blive stillet alene fra Holsteen, og at der er blevet henviist til, at de hollsteenske Tropper vare designerede til at udgjøre det tydske Forbundscontingent (Sa!), og jeg troer, at denne Henvisning er givet i Genhold til Plaanen af 1842, og jeg skal senere tillade mig at komme nærmere ind paa dette Punkt, naar jeg først har søgt at vise, hvorledes det forekommer mig, at Udvalget er kommet til det Forslag, det har stillet.

Jeg troer nemlig, at af de Beslydninger, som ere fremsførte her mod dette Thing og mod Udvalget, da er den Beslydning, som tidligere kom frem, at vi her ville gjøre noget Indgreb i Kronens Prærogativ, falden. Den rører sig slet ikke mere; den er trængt aldeles tilbage ved de Mobbemærkninger, som derimod ere gjorte. Derimod staaer der endnu tilbage den haarde Bebreidelse, som den ærede Indenrigsminister har fremsført mod Udvalget, at det vilde gjøre et Overgreb ved sit Forslag, at det derved var traadt ud af sin rette Stilling. Det forekommer mig derfor ikke at være ganske unyttigt at kaste et uheldigt Blik paa de Actstykker, som foreligge for os, for deraf at overbevise sig om, hvorledes den Tanke, Udvalget har udtrykt, har maattet opstaae hos dette. Veien i saa Henseende er allerede viist af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (S. C. Larsen), idet han, vistnok med megen Ret, gjorde opmærksom paa, at her aldeles ikke var Tale om at stille nogen Betingelse for den Bevilling, man vil give, men at der alene var Tale om at give en nærmere Bestemmelse, og jeg skal tillade mig nærmere at vise, hvorledes Udvalget af Regjeringen selv er ført paa den Veie, som det har fulgt (Hør!), hvorledes der i de af Regjeringen forelagte Motiver er Momenter,